Lietas arhīva Nr. CA-0974-23/26
ECLI:LV:RAT:2023:0621.C30482222.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023. gada 21. jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Žanete Žimante, tiesnese Ilze Ošiņa un tiesnese Sarmīte Vamža,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 14. decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) cēla tiesā prasību, to precizējot un papildinot, pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, lūdzot tiesai piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai: kompensāciju par morālo kaitējumu 12 000 *euro* apmērā; kompensāciju par zaudējumiem, ko radījuši tiesāšanās izdevumi kriminālprocesā Nr. 11091054812 3 010,80 *euro* apmērā, noziedzīgā nodarījuma rezultātā nesaņemtā darba alga 288,49 *euro* apmērā, ārstēšanās un citi izdevumi 574,62 *euro* apmērā.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi:

[1.1] 2012. gada 20. martā pie īpašuma /adrese/, vārtiņiem atbildētāja fiziski uzbruka prasītājai un viņu sita, kā rezultātā prasītājai nodarīti miesas bojājumi.

2017. gada 13. novembrī krimināllietā Nr. 11091054812 (KA04-0160-17/23, turpmāk – krimināllieta) Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija nosprieda atzīt atbildētāju par vainīgu pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas (turpmāk arī - spriedums).

Krimināllietas izskatīšanas gaitā prasītājas kaitējuma atlīdzības pieteikums atstāts bez izskatīšanas.

[1.2] Prasītājai līdz 20.03.2012. notikumam bija stipra - sportiska veselība, labi atalgots darbs, kas nodrošināja labklājību, saticība un savstarpēja cieņa un sapratne ģimenē. Pēc notikuma samazinājās ienākumi, biežie darba nespējas kavējumi radīja problēmas darbā, radās neplānoti un ievērojami izdevumi saistībā ar ārstēšanos. Hroniskais bezmiegs, krasas garastāvokļa maiņas, zāles, ārstu apmeklējumi iedragāja arī ģimenes dzīvi. Par dzīves normu kļuva bezmiegs, halucinācijas, murgi.

Ar savām darbībām atbildētāja radīja prasītājai materiālo un nemateriālo kaitējumu: zaudējumi saistīti ar ārstēšanos, pārejošu darba nespēju un citiem gadījumiem; morālo kaitējumu radīja sāpes, garīgas ciešanas un ar tām saistītu vispārēju veselības satricinājumu, tostarp, postraumatisku stresa sindromu.

Lemjot jautājumu par radītā kaitējuma atlīdzināšanu, ir piemērojams Civillikuma 1635. pants un Krimināļprocesa likuma 350. un 352. pants.

[1.3.] Zaudējumus prasītājai radīja negūtā darba alga un negūtie pašnodarbinātas personas ieņēmumi 288,49 *euro* apmērā, ārstēšanās un citi izdevumi 574,62 *euro* apmērā, izdevumi, kas saistīti ar cietušās tiesību realizēšanu un pienākumu izpildi krimināļprocesā 3 010,80 *euro* apmērā.

[1.4] Ievērojot, ka atbildētājas noziedzīgu nodarījumu pierāda krimināllietā taisītais tiesas spriedums, atzīstams, ka prasītājai nav jāpierāda morālā kaitējuma esību.

Atbilstīgs atlīdzinājums par nodarīto morālo kaitējumu ir 12 000 *euro*. Morālā kaitējuma atlīdzības summas pamatā ir: prasītājas dzīves baudas un prieka samazinājums; prasītājas personiskās ciešanas un pārdzīvojumi; iepriekšējā veselības stāvokļa atjaunošanas neiespējamība; gandarījuma, sodīšanas un preventīvā funkcija.

Lemjot par atlīdzības noteikšanu, jāņem vērā, ka nodarījums civiltiesiski ir vērtējams kā rupja necieņa pret cilvēka pamattiesībām. Nodarītā kaitējuma sekas ir ilgstošas, un tā atlīdzināšanas mērķis ir cilvēka dzīvības, veselības, brīvības un neaizskaramības aizsardzība.

[2] 2022. gada 14. decembrī Rīgas pilsētas tiesa nosprieda prasību apmierināt daļēji: piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai zaudējumus 3 873,91 *euro*, morālā kaitējuma kompensāciju 700 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 490 *euro* apmērā, kopā- 5 063,91 *euro*; noteikt prasītājai tiesības par laiku no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā līdz pilnīgai sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas 5 063,91 *euro*; piedzīt no atbildētājas valsts labā valsts nodevu 417,60 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12 *euro* apmērā.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem:

[2.1] Krimināļprocesa likuma 350. pants noteic kompensācijas definīciju un cietušās personas tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Civillikuma 1635. panta pirmā un otrā daļa noteic tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja par cietušajam nodarīto kaitējumu (arī morālo kaitējumu). Morālā kaitējuma atlīdzības apmēru nosaka tiesa pēc sava ieskata. Savukārt, Civillikuma 2347. pants paredz atlīdzināt ārstēšanās izdevumus, varbūtējo atrauto peļņu un atlīdzību par morālo kaitējumu.

[2.2] Tiesa secina, ka pieteiktais morālā kaitējuma atlīdzības apmērs neatbilst Latvijā pastāvošajai tiesu praksei.

Nosakot morālā kaitējuma kompensāciju, tiesa vadās no Augstākās tiesas 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināļprocesā" pielikumā Nr. 3 norādītajām vadlīnijām kompensācijas apmēra noteikšanā kopsakarā ar apstākli, ka valstī ekonomika augusi, kā arī ievērojot pušu paustos argumentus.

Ņemot vērā, ka prasītāja bija spiesta ilgstoši ārstēties, kavēt darbu, vērsties pēc juridiskās palīdzības, tērēt laiku tiesas procesam krimināllietas ietvaros, kā arī tiesu praksi salīdzināmās lietās un to, ka apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par atbildētājas atbildību mīkstinošu apstākli atzina pašas prasītājas darbības, kas saistītas ar ilgstošu gāzes padeves atjaunošanas kavēšanu dzīvoklim /adrese/, piedzenamā summa par nodarīto morālo kaitējumu nosakāma 700 *euro*. Par pārējo summu- 11 300 *euro*, prasījums ir noraidāms kā netaisna iedzīvošanās uz

atbildētājas rēķina.

[2.3] Ar spriedumu krimināllietā ir pierādīta atbildētājas kā tiesību aizskārējas neattaisnojama darbība, kā arī konstatējams cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību. Prasītāja bija spiesta vērsties pēc medicīniskās palīdzības un ilgstoši ārstēties, attaisnoti kavējot darbu un negūstot pilnvērtīgus ienākumus, kā arī vērsties pēc juridiskās palīdzības krimināllietas izskatīšanas laikā un veikt poligrāfa ekspertīzi.

Tādējādi ir pierādīta zaudējumu nodarīšana ar atbildētājas neattaisnojamu darbību, kas izpaudās kā tiesāšanās izdevumi krimināllietā 3 010,80 *euro* apmērā, nesaņemtās darba algas veidā un negūtu pašnodarbinātas personas ieņēmumu veidā 288,49 *euro* apmērā, un kompensācijas par ārstēšanos un poligrāfa ekspertīzi 574,62 *euro* apmērā.

Zaudējuma definīcija noteikta Civillikuma 1770. pantā. Judikatūrā ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus vai citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Prasītājas kā cietušās kriminālprocesā advokātam samaksātais honorārs par viņas interešu pārstāvību kriminālprocesā atzīstams par zaudējumiem.

[2.4] Pārējos pušu argumentus tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, ka tiesnešiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

[2.5] Ievērojot Civilprocesa likuma 42 .panta pirmo daļu, no atbildētājas valsts labā piedzenami: valsts nodeva 417,60 *euro*; ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem, prasītājai ir atzīstamas tiesības par laiku no sprieduma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no piedzenamās summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 44. panta otro un piekto daļu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 490 *euro* apmērā.

[3] Atbildētāja apstrīdēja Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 17. februāra spriedumu prasības apmierinātajā daļā, apelācijas instances tiesai lūdzot prasību šai daļā noraidīt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem:

[3.1] Pirmās instances tiesa daļā par morālā kaitējuma piedziņu nav pareizi novērtējusi lietas apstākļus, pārsteidzīgi nosprieda piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju 700 *euro* apmērā un bez rūpīgas pierādījumu analīzes apmierināja prasību daļā par zaudējumu piedziņu 3 873,91 *euro* apmērā.

[3.2] Atbildētāja krimināllietā notiesāta par vieglu miesas bojājumu tīšu nodarīšanu- pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas.

Likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3. pielikuma, kas noteic kritērijus miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai, 23. punkts noteic, ka viegli miesas bojājumi ir bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai vai tiesu medicīnas ekspertīzē noteikts paliekošs veselības traucējums mazāk par 10 %.

Kritiski vērtējama prasītājas norāde, ka nodarīto miesas bojājumu rezultātā viņai bija darbnespēja 12 mēnešus. Neapstrīdot to, ka šī darbnespēja prasītājai bija, ir apšaubāms, vai saslimšanas iemesls bija atbildētājas nodarītie miesas bojājumi. Lietā nav pierādījumu par to, ka veselības traucējumi bija ilgāki par 21 dienu un ka viņas citas slimības ir saistītas ar sasisto pirkstu.

[3.3] Par juridisko palīdzību krimināllietā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas 3 010,80 *euro*. Ievērojot, ka atbildētāja uz visām tiesas sēdēm - 15 sēdes pirmās instances tiesā un 4 sēdes apelācijas instances tiesā - ieradās un tiesas procesu nekavēja, ir nosakāms mazāks advokāta palīdzības samaksas apmērs, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, tostarp, atbildētājas mantisko stāvokli.

[3.4] Prasītāja nerīkojas godprātīgi, iesniedzot tiesā maksājuma uzdevumus, kas nav attiecināmi uz izskatāmo lietu:

[3.4.1] lietā atrodas zvērināta advokāta M. Vitkovska 2018. gada 26. janvāra rēķins Nr. 1/2018 (350 *euro*) par prasības pieteikuma (prasībā pret atbildētāju un /pers. G/) projekta sastādīšanu, kas apmaksāts 2018. gada 2. februārī ar prasītājas maksājuma uzdevumu Nr. 1366. Minētais rēķins nav attiecināms uz izskatāmo lietu.

[3.4.2] Lietā atrodas zvērināta advokāta E. Rusanova 2017. gada 25. maija kvīts Nr. VA Nr. 058519 ar norādi- juridiska konsultācija krimināllietā Nr. 11091054812- 121 *euro* apmērā.

Ņemot vērā, ka ne krimināllietā, ne civillietā nav pievienoti zvērināta advokāta E. Rusanova pilnvarojumu apliecinošie dokumenti atbilstoši Civilprocesa likuma 85. panta trešajai daļai, nav pamata atzīt šos izdevumus par ar lietas vešanu saistītiem izdevumiem. Ir jānošķir juridiskās palīdzības sniegšana un pārstāvība tiesā no jautājumu risināšanas ārpus tās. Arī Latvijas Republikas Advokatūras likuma 48.[1] pants noteic ordera nepieciešamību advokāta statusa apliecināšanai.

[3.5] Tiesa nav ievērojusi judikatūrā izteikto atziņu, ka atlīdzības apmēra noteikšanai vērā ņemami tiesas spriedumi citās lietās. Salīdzināmos apstākļos atlīdzinājumam jābūt līdzīgam (sk. *Augstākās tiesas Senāta nolēmumu lietā Nr. SKC452/2013*).

[3.6] Prasītāja Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas un 104. panta pirmās daļas izpratnē nav pierādījusi savus apgalvojumus. Pirmās instances tiesa, neizvērtējot iesniegto pierādījumu attiecināmību uz izskatāmo lietu, nepamatoti apmierinājusi prasību par zaudējumu piedziņu.

Prasītāja norādījusi, ka veikusi poligrāfa ekspertīzi privātā kārtā uz civiltiesiska līguma pamata un lūdz piedzīt no atbildētājas 574,62 *euro*. Minētie izdevumi nav uzskatāmi par prasītājas zaudējumiem, jo nav uzskatāmi par procesuālajiem izdevumiem Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 6. punkta izpratnē.

[3.7] Lai apmierinātu zaudējumu atlīdzības prasību, jākonstatē visus likumā noteiktus priekšnosacījumus. Proti: katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis (Civillikuma 1779. pants); norma piemērojama sistēmiski ar Civillikuma 1775. pantu, atbilstoši kam personai jāatlīdzina zaudējumi, ja tā ir pieļāvusi prettiesisku rīcību, ir radušies zaudējumi, pastāv cēlonisks sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Tiesa nav devusi vērtējumu atbildētājas iebildumiem pret prasību, kā arī nav norādījusi, kādi pierādījumi apstiprina prasītājas apgalvojumus viņas norādīto zaudējumu kontekstā. Atbildētājas ieskatā minētā prasība celta, lai netaisni iedzīvotos uz atbildētājas rēķina.

[4] 2023. gada 7. februārī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 425. panta pirmo daļu un ņemot vērā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, ierosināja apelācijas tiesvedību, noteica lietas izskatīšanu rakstveida procesā un termiņu noraidījuma tiesību realizēšanai un rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai (Civilprocesa likuma 166. pants).

[5] 2023. gada 23. februārī prasītāja pieteica lūgumu izskatīt lietu mutvārdu procesā.

2023. gada 12. maijā prasītāja iesniedza rakstveida paskaidrojumu par atbildētājas apelācijas sūdzību, norādot, ka apelācijas sūdzību neatzīst un tā ir noraidāma.

Paskaidrojumā norādīti analogi prasības pieteikuma argumenti. Apelācijas instances tiesai prasītāja paskaidroja, ka:

[5.1] Neatbilst patiesībai apgalvojums, ka pirmās instances tiesa daļā par morālā kaitējuma piedziņu nepareizi novērtējusi lietas tiesiskos apstākļus.

Prasītāja sniedza morālā kaitējuma novērtējumu prasības pieteikumā un prasīja lielāku kompensācijas apjomu, taču tiesa, nosakot daudz zemāku

atlīdzinājumu, pietiekami pamatoja atlīdzināmo summu.

[5.2] Nepamatoti ir atbildētājas iebildumi par negūtajiem ieņēmumiem sakarā ar prasītājas darbnespēju.

Prasītāja lūdza kompensēt negūtos ieņēmumus algas veidā saistībā ar nodarītajiem miesas bojājumiem un tikai par periodu no miesas bojājumu nodarīšanas dienas- 20. marta, līdz darbnespējas beigām jūlijā. Pārējās darbnespējas lapas iesniegtas kā pierādījums par vispārēju veselības satricinājumu, kuru nodarīja atbildētāja un ko konstatēja ārsts.

Ja atbildētāja nebūtu nodarījusi miesas bojājumus, prasītāja 2012. gadā par martu līdz jūlijam būtu saņēmusi 1 645,60 LVL, bet saņēma tikai 1 442,85 LVL. Neiegūtā darba alga ir 202,75 LVL jeb 288,49 *euro.*

[5.3] Neatbilst patiesībai apgalvojums, ka prasītāja nav pierādījusi saistību starp iesniegtajām darbnespējas lapām un noziedzīgo nodarījumu. Pēc noziedzīgā nodarījuma 2012. gada 20. martā prasītāja bija darbnespējīga 12 mēnešus. Ķirurga un neirologa izsniegtajām darbnespējas lapām ir tieša saistība ar noziedzīgo nodarījumu.

[5.4] Tiesas sēžu daudzums kriminālprocesā nav atkarīgs no prasītājas. Būtu netaisnīgi, ka cietušajam kriminālllietā būtu pašam jāsedz izdevumi par juridiskās palīdzības sniegšanu.

Nepamatoti ir iebildumi par juridiskās palīdzības pierādījumiem. Lai arī zvērināts advokāts E. Rusanovs nav bijis klātesošs tiesas sēdēs, viņš sniedza juridisko palīdzību prasītājai kriminālprocesā, un to apliecina kvīts, kas iesniegta lietā.

[5.5] Nepamatots ir arguments par poligrāfa pārbaudes izmaksu piedziņu. Prasītājai poligrāfa pārbaudi bija nepieciešams veikt, lai nodrošinātu līdzvērtības principa ievērošanu. Poligrāfa pārbaudes rezultāti tika iesniegti kā pierādījums kriminālllietā, tiesa tos pieņēma un vērtēja, un šī pierādījuma iegūšana gūlās uz pašu prasītāju, ko viņa kā zaudējumu lūdza piedzīt no atbildētājas.

[5.5] Neiztur kritiku atbildētājas arguments par mazo pensijas apmēru 667,07 *euro* un viņas vecumu, jo vecums nebija šķērslis nodarīt prasītājai miesas bojājumus.

Nav pamatots arī arguments par iedzīvošanos uz atbildētājas rēķina. Visi ārstēšanās izdevumi ir prasītājas zaudējumi, kas radušies atbildētājas vainas dēļ, tādēļ to atgūšana nevar tikt vērtēta kā iedzīvošanās.

[6] 2023. gada 12. jūnijā apelātore rakstveidā norādīja, ka prasību neatzīst un pilnībā uztur savu apelācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējusi prasītājas pieteikumu par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tas ir noraidāms.

Latvijas Republikas Satversmes 83. pants un likuma "Par tiesu varu" 10. pants noteic, ka tiesnesis ir pakļauts likumam. Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma normas noteic personas tiesību ierobežojumus un tiesas pienākumu savas kompetences ietvaros vienlaikus veikt pasākumus infekcijas izplatības novēršanai un pārvarēšanai, un iespējami nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu (Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 1. pants, 10. panta pirmā daļa).

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 74. pantā noteiktajām pušu tiesībām, saskaņā ar šā likuma 93. pantu puses lietā iesniegušas pierādījumus savu argumentu pamatošanai, pirmās instances tiesā sniegušas gan rakstveida, gan mutvārdu paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, pusēm tika noteikts pietiekams laiks paskaidrojumu sniegšanai apelācijas instances tiesai, ko puses ir realizējušas. Par civillietas iztiesāšanu rakstveidā lietas dalībnieki tika informēti savlaicīgi.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka lietas ietvaros dalībniekiem netiktu nodrošinātas procesuālās tiesības un pilnvērtīgai Civilprocesa likuma 74. pantā noteikto tiesību realizācijai nepieciešams mutvārdu process.

[8] Spriedums daļā, ar kuru noraidīts prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu 11 300 *euro* apmērā, apelācijas kārtībā netika apstrīdēts. Atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi prasības apmierinātajā daļā par zaudējumu 3 873,91 *euro* un morālā kaitējuma 700 *euro* atlīdzināšanu.

Tādēļ, vadoties no Civilprocesa likuma 426. panta pirmās daļas, Civillietu tiesas kolēģija izskata lietu pēc būtības tādā apjomā, kā to apelācijas sūdzībā norādījusi atbildētāja.

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 430. panta trešajā daļā noteiktajam fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[9.1] Apelācijas kārtībā nav apstrīdēti šādi zemākas instances tiesas nodibināti fakti:

- atbildētāja prasītājai nodarīja miesas bojājumu;

- kriminālprocesā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija nosprieda atzīt atbildētāju par vainīgu pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas, sodīt viņu ar naudas sodu vienas minimālās mēnešalgas apmērā- 380 *euro*, bet cietušās (prasītājas) kaitējuma kompensācijas pieteikumu atstāt bez izskatīšanas.

[9.2] Atbilstoši apelācijas sūdzībai un prasības pieteikumam, Civilprocesa likuma 426. un 192. pantā noteiktajam, apelācijas instances tiesā izspriežams pušu strīds, vai atbildētājas prettiesiskas rīcības rezultātā prasītājai ir nodarīti zaudējumi un morālais kaitējums

[10] Izvērtējusi celto prasību, lietā esošos pierādījumus, apelācijas sūdzības argumentus un pušu paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasība pārsūdzētajā daļā ir apmierināma daļēji.

[11] Atbildētāja apstrīd pirmās instances tiesas noteikto morālās kompensācijas apmēru- 700 *euro,* norādot, ka tiesa nav pareizi novērtējusi lietas apstākļus un noteikusi to lielāku nekā minēts tiesu praksē (sal. *Augstākās tiesas Senāta 2013. gada 31. oktobra spriedums lietā Nr. SKC-452/2013*).

Prasība daļā par morālā kaitējuma piedziņu 11 300 *euro* apmērā ir noraidīta un spriedums šai daļā nav pārsūdzēts, tāpēc atlīdzināmā morālā kaitējuma apmērs apelācijas instances tiesā tiek vērtējams tikai 700 *euro* robežās.

[11.1] Civillikuma 1635. panta pirmajā daļā noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Atbilstoši panta otrajā daļā norādītajam ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu.

Izvērtējot, vai ir pamats no personas prasīt kaitējuma atlīdzību, pamatojoties uz Civillikuma 1635. pantu, ir nepieciešams konstatēt un pierādīt trīs priekšnoteikumu kopumu: neatļautu darbību; kaitējuma esību, cēloņsakarību starp neatļauto darbību un kaitējuma esību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta trešo daļu likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums krimināllietā ir obligāts tiesai, kas izskata lietu par tās

personas civiltiesisko atbildību.

Ņemot vērā krimināllietā tiesas konstatētos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas neatļautā darbība ir izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret prasītājas veselību, tāpēc prasītājai atkrīt morālā kaitējuma pierādīšanas pienākums (Civillikuma 1635. panta trešā daļa).

[11.2] Morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir jāsamēro ar nodarīto kaitējumu. Atskaites punkts ir nevis pieprasītā summa, bet gan nodarītais kaitējums. Tāpat tiesu praksē atzīts, ka, atbilstoši vienlīdzības principam, morālā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanā jāņem vērā arī citos gadījumos noteikto atlīdzinājumu veids un apmērs.

Salīdzināmos gadījumos atlīdzinājumam jābūt līdzīgam, bet atšķirīgos gadījumos - atšķirīgam. Tiesu praksi lietās par morālā kaitējuma atlīdzinājumu nevar uzskatīt par vienīgo kritēriju morālā kaitējuma noteikšanai, taču tā izmantojama kā viens no palīgavotiem atbilstīga atlīdzinājuma noteikšanai. Tiesai ir jāizvērtē, kā atlīdzinājumu šajās lietās ir ietekmējis kaitējuma raksturs un nodarīšanas apstākļi. Savukārt, šo lietu faktiskie un tiesiskie apstākļi jāaplūko kontekstā ar konkrētās izskatāmās lietas apstākļiem (sk. *tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse morālā kaitējuma apmēra noteikšanā saistībā ar prasītājam nodarīto tiesību aizskārumu, miesas bojājumiem vai tuvinieku bojājēju (tiesu prakse 2011.-2015.)*).

[11.3] Kā izriet no Augstākās tiesas 2010./2011. gada tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināllietās" 21. punktā apkopotās informācijas par kompensācijas apmēriem saskaņā ar Krimināllikuma 130. panta otro daļu, piedzītās summas svārstās no 400 līdz 1 000 LVL jeb 569,15 un 1 422,87 *euro*.

No Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 28. maija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKC-0365/2014 (Nr. C32209510), ar kuru atteikta kasācijas tiesvedības ierosināšana, redzams, ka personai ar apelācijas instances tiesas spriedumu piedzīta atlīdzība par morālo kaitējumu 1 000 jeb 1 422,87 *euro* un ņemti vērā šādi apstākļi: personai noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīti viegli miesas bojājumi, darbaspēju zudums nepārsniedz 21 dienu, prettiesiska darbība radīja garīgas ciešanas, nav konstatējamas nodarījuma sekas, kas būtu vērtējamas kā neatgriezeniskas, radīts pienākums piedalīties kriminālprocesuālajās darbībās.

No Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 23. marta sprieduma lietā Nr. SKC-124/2011 (N. C32176108) redzams, ka personai ar apelācijas instances tiesas spriedumu piedzīta atlīdzība par morālo kaitējumu 500 LVL jeb 711,43 *euro*, un ņemti vērā šādi apstākļi: personai noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīti viegli miesas bojājumi, kas izraisīja īslaicīgus traucējumus uz laiku virs 6 dienām, bet ne ilgāk par 21 dienu, prettiesiskas rīcības rezultātā personai uz sejas palikuši melni punktveidīgi pigmentēti plankumi, puses ir brāļi un prasītājs ir līdzatbildīgs par konflikta rašanos brāļu starpā.

No Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesa kolēģijas 2012. gada 8. maija sprieduma lietā Nr. CA-1146-12/9 (Nr. C17136110) redzams, ka morālais kaitējums konstatēts 1 500 LVL jeb 2 134,31 *euro* apmērā, kriminālprocesa ietvaros cietusī persona jau bija saņēmusi morālā kaitējuma kompensāciju 860 LVL apmērā, civilprocesā par labu personai piedzīta morālā kaitējuma atlīdzība 640 LVL apmērā. Nosakot atlīdzības apmēru, apelācijas instances tiesa ņēmusi vērā šādus apstākļus: persona noziedzīga nodarījuma rezultātā guvusi vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienām, proti, abpusēju apakšžokļa lūzumu, miesas bojājumi izraisījuši fiziskas un morālas ciešanas un cietušajam ir mainījusies dzīves kvalitāte.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka gan izskatāmajā lietā, gan lietā Nr. C32176108 (Nr. SKC-124/2011) cietušajiem noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīti viegli miesas bojājumi, kas izraisījuši veselības traucējumus līdz 21 dienai.

[11.4] Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepieciešamu norādīt, ka jebkurai personai ir tiesības uz personas neaizskaramību, proti, tiesības paļauties uz to, ka pret viņu ne pie kādiem apstākļiem, arī ne kā atbilde uz aizrādījumu, netiks vērsta nekāda veida vardarbība. Par vardarbību ir atzīstama jebkura prettiesiska rīcība, tostarp, personas fiziska ietekmēšana- pazemošana un sāpju radīšana.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā krimināllietā tiesas konstatētos faktus (*lietas 1. sējuma 152.-171. lapa*), nekonstatē tiesiski attaisnojamu pamatu pirmās instances noteiktā mantiski novērtējama kaitējuma apmēra samazināšanai un atzīst, ka apelātorei ir pienākums atlīdzināt prasītājai 700 *euro* par kriminālprocesa ietvaros konstatēto prasītājas miesas bojājumu.

[12] Atbildētāja apstrīd pirmās instances tiesas konstatēto prasītājas zaudējumu esību 3 873,91 *euro* apmērā.

Civillikuma 2347. pants noteic, miesas bojājumu nodarīšanas gadījumā, pienākumu atlīdzināt personas ārstēšanās izdevumus un bez tam, pēc tiesas ieskata, varbūtējo atrauto peļņu, un atlīdzību (mantiska kompensācija) par morālo kaitējumu.

[12.1] Atbildētāja apstrīd prasījuma summu par prasītājas ārstēšanos un citiem izdevumiem 574,62 *euro* apmērā.

[12.1.1] Atbildētāja nepiekrīt, ka prasītājai būtu atlīdzināmi ar poligrāfu saistītie izdevumi 425 *euro,* norādot, ka poligrāfa ekspertīze prasītājai netika veikta pēc procesa virzītāja iniciatīvas, to prasītāja veikusi privātā kārtā, tāpēc tie nav uzskatāmi par procesuālajiem izdevumiem Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7. punkta kontekstā.

Šim argumentam Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt, jo prasītājai veiktā poligrāfa ekspertīze tika vērtēta kā pierādījums krimināllietas ietvaros (*krimināllietā taisītā sprieduma [9.18], [10.6.2.2] – [10.8] pkt., lietas 1. sējuma 157., 160.-164. lapa*), tādēļ ekspertīzes izdevumi (*lietas 1. sējuma 68. lapa*) ir atzīstami par procesuālajiem izdevumiem, kas civilprocesuālajā kārtībā ir atlīdzināmi.

[12.1.2] Atbildētāja nepiekrīt, ka ir atlīdzināmi ar prasītājas ārstēšanos saistītie izdevumi 149,62 *euro* apmērā, norādot, ka prasītāja nav pierādījusi veselības traucējumu saistību ar atbildētājas rīcību.

Krimināllietas ietvaros ir pierādīts, ka prasītājai nodarīts miesas bojājums – iesists pa roku, kura rezultātā radies labās plaukstas sasitums ar asinsizplūdumiem. Miesas bojājums atzīstams par vieglu miesas bojājumu, kas izraisa īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai.

Kā iepriekš norādīts, atbildētāja nav spējusi atspēkot prasītājas morālā kaitējuma esību sakarā ar atbildētājas veiktajām prettiesiskajām darbībām.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka par maznozīmīga miesas bojājuma, t.i., miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu noteikta administratīvā atbildība. Taču ne administratīvā atbildība, ne kriminālatbildība nenovērš cietušajam radītās civiltiesiskās sekas. Tam kalpo civiltiesiskā atbildība, kas iestājas neatkarīgi no administratīvā soda vai kriminālsoda (sk. *K. Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018., 471. lpp.*).

Ņemot vērā minēto, par pamatotiem atzīstami izdevumi, kas saistīti ar prasītājas vēršanos pie ārstniecības speciālistiem un medikamenta iegādi no 2012. gada 20. marta līdz 21 dienai, t.i., 40,45 LVL (2 + 4,35 + 20 + 10 + 4,10, *lietas 1. sējuma 50., 53.-54., 57.-58. lapa*) jeb 57,56 *euro.* Savukārt izdevumi, kas veikti pēc 2012. gada 10. aprīļa nav atzīstami par tādiem, kas nepieciešami vieglu miesas bojājumu novēršanai, līdz ar to prasījums daļā par 14,3 LVL (3 + 6 + 5,30, *lietas 1. sējuma 61., 62., 63. lapa*) jeb 20,35 *euro* piedziņu ir noraidāms.

Vērtējot prasītājas iesniegtos pierādījumus, kas attiecas uz izdevumiem psihologa konsultāciju apmaksai 71,57 *euro* apmērā (10 LVL + 15 LVL + 15 *euro* + 21 *euro, lietas 1. sējuma 64.-67. lapa*), Civillietu tiesas kolēģija nekonstatēja pamatu šādu izdevumu piedziņai, jo nav pamata atzīt, ka psihologa konsultācijas radušās atbildētājas prettiesiskas rīcības dēļ- vieglu miesas bojājumu nodarīšana prasītājai. Neirologes /pers. L/ izraksts no stacionārā/ ambulatorās pacienta medicīniskās kartes (*lietas 1. sējuma 48.-49. lapa*) tiesas kolēģijas ieskatā prasītājas izdevumus nepierāda, jo tā neapliecina cēlonisku sakaru starp psihologa konsultāciju nepieciešamību un atbildētājas prettiesisku rīcību.

[12.2] Atbildētāja apstrīdēja prasījumu daļā par zaudējumiem nesaņemtās darba algas un negūto pašnodarbinātas personas ieņēmumu veidā

288,49 *euro* apmērā. Apšauba, ka atbildētājas nodarīto vieglo miesas bojājumu dēļ prasītājai bija darbnespēja 12 mēnešus.

Zaudējumu atlīdzināšanu par laiku no 2012. gada marta līdz jūlijam 288,49 *euro* apmērā prasītāja pamato ar to, ka saņēmusi mazākas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas. Prasītājas aprēķins veikts, vadoties no vidējās mēneša algas divās darba vietās, t.i., 195,62 LVL un 133,50 LVL (*lietas 1. sējuma 27.-28. lapa*), atņemot saņemto slimības pabalstu par 2012. gada martu līdz jūlijam, kopumā 1 079,22 LVL (115,79 + 115,83 + 847,60, *lietas 1. sējuma 33. lapa*).

Ievērojot, ka viegli miesas bojājumi atbilst veselības traucējumam līdz 21 dienai, par nepamatotu atzīstams prasītājas norādītais laika posms no 2012. gada marta līdz jūlijam. Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītājai atlīdzināmas 21 darbnespējas dienas, proti, par laiku no 2012. gada 21. marta līdz 10. aprīlim. Līdz ar to prasītājai atlīdzināma summa ir 22,11 *euro*, t.i., darba alga par 21 dienu (230,38 *euro*) mīnuss slimības pabalsts par 21 dienu (208,27 *euro*).

[12.3] Izvērtējusi prasījumu par kriminālprocesā radušos tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenami 2 889,8 *euro*, ko prasītāja spējusi pierādīt, proti:

[12.3.1] Atbildētāja apstrīd prasījumu summu par tiesāšanās izdevumiem krimināllietā 3 010,80 *euro* apmērā, norādot, ka viņa kriminālprocesu nav kavējusi, godprātīgi ieradusies uz lietas izskatīšanu. Ievērojot samērīguma principu, lūdz noteikt mazāku atlīdzināma apmēru, izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, kā arī faktu, ka atbildētāja ir vientuļa pensionāre, kuras vienīgie ienākumi ir vecuma pensija.

Šāds arguments kritiku neiztur, jo Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmās daļas izpratnē cietušā izdevumi juridiskās palīdzības saņemšanai uzskatāmi par mantiska rakstura zaudējumu (*sk. Senāta Krimināllietu departamenta 2011. gada 29. augusta lēmums lietā Nr. SKK-296/2011*). Tas nozīmē, ka civiltiesiski zaudējumi sevī ietver arī cietušā izdevumus, kas saistīti ar juridiskās palīdzības saņemšanu kriminālprocesā. Notiesātā pienākums ir tos cietušajam atlīdzināt.

Tai pat laikā, lai civiltiesiskā kārtībā piedzītu šos izdevumus, ir jākonstatē, ka tie ir radušies cietušā aizstāvībai un ir cēloņsakarībā ar kriminālprocesā apsūdzētās personas rīcību.

Prasības pierādīšanai prasītāja iesniegusi rēķinus un maksājumu uzdevumus zvērinātu advokātu juridiskās palīdzības samaksai- kopā par 3 010,80 *euro* (*lietas 1. sējuma 70.-107. lapa, lietas 2. sējuma 87., 90. lapa*).

[12.3.2] Atbildētāja iebilst pret 2018. gada 26. janvāra rēķinu Nr. 1/2018 350 *euro* apmērā, kas izrakstīts par prasības pieteikuma projekta sastādīšanu, norādot, ka minētais rēķins nav attiecināms uz lietu, jo iesniegts civillietā Nr. C30442522 (prasītājas prasībā pret atbildētāju un /pers. G/ par morālā kaitējuma piedziņu).

Šo argumentu Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu, jo prasītājas aprēķina par tiesāšanās izdevumiem krimināllietā 3 010,80 *euro* apmērā minētā summa nav iekļauta, tāpēc minētais rēķins un par to veiktais maksājums nav vērtējams apspriežamā prasījuma kontekstā.

[12.3.3] Atbildētāja apstrīd zvērināta advokāta E. Rusanova 2017. gada 25. maija kvīti Nr. 058519 par summu 121 *euro*, norādot, ka ne krimināllietā, ne civillietā nav pievienoti advokāta pilnvarojumu apliecinoši dokumenti.

Šādu argumentu Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu, jo Kriminālprocesa likuma 108. panta pirmā un ceturtā daļa noteic, ka cietušais savu tiesību realizācijai var uzaicināt advokātu juridiskās palīdzības sniegšanai; advokāta kā juridiskās palīdzības sniedzēja tiesības piedalīties kriminālprocesā apliecina orderis. Augstākās tiesas Civillietu tiesas departaments 2016. gada 16. novembra spriedumā lietā Nr. SKC-381/2016 norādījis, ka saskaņā ar Advokatūras likuma 48.[1] pantu zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt šā likuma 48. pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis. Zvērināta advokāta sagatavotie procesuālie dokumenti iesniegšanai tiesā, ko paraksta pati persona, atzīstami par vienu no juridiskās palīdzības veidiem Advokatūras likuma 3. panta izpratnē; lai puse varētu atgūt izdevumus par advokāta palīdzību, jāiesniedz orderis.

Vērtējot 2017. gada 25. maija kvīti Nr. 058519, Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata konstatēt prasītājas un advokāta vienošanos par juridiskas palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, kurā atbildētāja atzīta par vainīgu, un nav pamata secināt, ka starp atbildētājas noziedzīgu nodarījumu un strīdus maksājumam pastāv cēlonisks sakars.

[12.3.4] Izvērtējusi aprēķinu kopsakarā ar izrakstītajiem rēķiniem un tajos norādīto, krimināllietas spriedumā konstatēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasījumu daļā par tiesāšanās izdevumiem krimināllietā 2 889,8 *euro* apmērā, bet daļā par tiesāšanās izdevumu 121 *euro* piedziņu prasījums ir noraidāms.

[13] Pamatojoties uz minēto kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas secinājumi pēc būtības atbilst materiālo tiesību normām, taču tiesa kļūdaini un nepietiekami izvērtējusi pierādījumus prasītājas norādīto zaudējumu aspektā.

[14] Civilprocesa likuma normas noteic tiesas pienākumu izspriest jautājumu par tiesas izdevumu piedziņu.

[14.1] Tā kā prasība apmierināta, nav pamata apmierināt atbildētājas lūgumu par tiesāšanās izdevumu piedziņu no prasītājas.

[14.2] Civilprocesa likuma 42. pants noteic lietas dalībnieka pienākumu atlīdzināt valstij nesamaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta ceturto daļu un Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 4. punktu prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta ceturto daļu atbildētāja ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

Ievērojot minēto un Civilprocesa likuma 42. panta ceturtajā daļā noteikto, lietā radušos tiesas izdevumus- valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, uzņemas valsts.

[14.3] Civilprocesa likuma 44. pants noteic ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu.

[14.3.1] Kā izriet no lietas materiāliem, prasītājai juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts Modris Vitkovskis (*lietas 2. sējuma 85., 125. lapa*), par ko 2022. gada 9. novembrī izrakstīts rēķins Nr. 5/2022 140 *euro* apmērā (*lietas 2. sējuma 86. lapa*).

Ņemot vērā, ka prasītājas izdevumi nesasniedz Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktā noteikto maksimālo apmēru un ka atbildētāja konkrētās lietas ietvaros nav iebildusi pret prasītājai radušos ar lietas vešanu saistītajiem izdevumiem pārstāvībai civillietā un/ vai to apmēru, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par iespējamu šādus prasītājas izdevumus Civilprocesa likuma 44. panta piektās daļas kontekstā nevērtēt.

[14.3.2] Prasītāja iesniegusi arī 2018. gada 26. janvāra rēķinu Nr. 1/2018 350 *euro* apmērā, kurā norādīts: "Juridiskā palīdzība: prasības pieteikums par kaitējuma atlīdzības piedziņu prasībā pret /pers. B/ un /pers. G/ projekta sastādīšana", un 2018. gada 2. februāra maksājumu Nr. 1366 par minētās summas samaksu (*lietas 1. sējuma 90., 109. lapa, 2. sējuma 87. lapa*).

Ievērojot, ka minētais rēķins un veiktais maksājums neapliecina dokumenta attiecināmību uz izskatāmo lietu, jo rēķinā norādītais neatbilst šīs lietas apstākļiem (lietas dalībnieks, prasījuma priekšmets), Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata lūgumu par šo ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu šajā daļā apmierināt.

Ņemot vērā minēto kopumā un saskaņā Civilprocesa likuma 44. panta otro daļu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami 140 *euro*.

[15] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par iespējamu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

[16] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. pantam, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesas pienākums ir sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt uz prasītāja tiesībām par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punkta un 1765. panta pirmās daļas nosacījumiem par nokavējuma procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru, ņemot vērā Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumā sniegto skaidrojumu par nosakāmās summas apmēru, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāju tiesības saņemt no atbildētājām likumiskos nokavējuma procentus, kas ir 6 % gadā no nesamaksātās piedzītās summas (piedzītā summa un tiesāšanās izdevumi) nosakāmas no vienpadsmitās dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās (sk. [15] pkt.) līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Atbilstoši Civillikuma 1763. pantam procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un Civilprocesa likuma 193., 195., 432., 454. pantu, 458. panta pirmo daļu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 3 394,47 *euro* apmērā, morālo kaitējuma kompensāciju 700 *euro* apmērā un tiesāšanās izdevumus 140 *euro*, kopā 4 234,77 *euro*.

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par naudas piedziņu noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa veicama /pers. A/, personas kods /personas kods/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/, AS "Citadele banka".

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no vienpadsmitās dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās piedzītās summas un tiesāšanās izdevumiem, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Prasību daļā par zaudējumu 479,44 *euro* atlīdzināšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot Rīgas apgabaltiesā kasācijas sūdzību un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr. 90000068892, Valsts kases kontā Nr. LV83TREL8280010000000.

Tiesnese Ž. Žimante
Tiesnese I. Ošiņa
Tiesnese S. Vamža